

народното начало трѣба да замири сичкытъ духово-
съ незаконный начинъ на избираието. Ный осж-
дихме по горѣ комисаритѣ за произволытъ имъ въ
това избираиѣ, нъ това не ще каже че ный трѣба
да отхвърлимъ и самото избираиѣ. Българетѣ трѣ-
ба да приематъ избираието, като осждѣтъ стро-
го произволытъ и зематъ мѣрки да ги прѣкъснатъ
веднажъ за сѣкога. Въ противенъ случай, ный че-
сто ще имаме поводъ да пишемъ за различни свое-
волия, а народа често ще ся смущава отъ тѣзи
извѣстія. Прѣдставителитѣ трѣбаше да ся стекжтъ
часъ напрѣдъ за да наредятъ стѣпта и синода на
Екзархія и да турятъ край на комисіята и на сич-
кытъ недоразуменія, които могатъ да излѣзатъ
отъ нея и да дѣлятъ умоветъ на народа ни. Дано
народа тозъ пѣтъ поне ся покажаше по усърденъ
къмъ ползата и доброто си и дано запрѣвараше
злото, ако има зло; за да нѣмаме злочестината
да оплакваме новы произволы и новы страхове.
Дано и комисіята уважеше собственытъ изборы и
не ни даваше случай да съобщаваме на чигате-
литѣ си успѣхытъ на новы интригы и новы съо-
браженія отъ чужды мѣста!

Нашето намѣреніе бѣше да са запрѣмъ тука и
да оставимъ на други да разказватъ по пататѣкъ
исторіята на избираието на първый българскы
екзархъ. Нъ понеже печатницата забави отпеча-